

HELMIR

IV. árgangur

WINNIPEG, 1907.

2. blað.

Þessi

I.

Sunnan úr ársölum eyglóar vorboðinn flýgur.
Yljandi, hækkandi röðull um bláhiminn stígur.
Baðast í vermilaug fagrahvels fjörvakinn jörðin.
Frjóangar jurta og meiða úr læðingi brjótast.
Gullroðnar leika sér báru um blikandi fjörðinn.
Blærinn og fjólan í ástsælum lífsdraumi njótast.
—Vorgyðjan ljúfa um loftið og foldina' og sæinn,
lífinu heilsar og býður því sólríkan daginn.

Opnið nú gluggana! Látið þið loftið inn streyma
—lífgandi, hressandi blæ hinna vorþrungnu geima!
Blæjurnar frá, svo að blessandi guðssólin skíni
blómunum fölu, sem eiga í kofunum heima!
Opnið þið hurðir svo dauðaloft húsanna dvíni,
drepanði molluna' og svæluna hrekið á klakann!
Látið ei draugana lengur um hífýlin sveima!
—Löng var oss nóttin og þreytandi skammdegisvakan!